

Cartes

«Pa negre»

Enric Carcereny Beltran. Lloret de Mar.

Pa Negre és la pel·lícula en català de més èxit del moment. És una pel·lícula que hauria de ser d'obligada visió per a tothom, perquè és una realitat que no convé amagar i produeix un impacte important a tots els que l'han vist. El pa negre és el que ens donen els partits estatals o sigui els de la caverna i el ribot. El que no es comprèn, és que hi hagi catalans que se l'empassin i votant-los, fan possible l'espoli i les retallades. Molts d'aquests poden pagar les conseqüències aquest mateix hivern, quan arribi la grip i les seves complicacions. Els de la caverna, o sigui els que parlen català en la intimitat i que a Madrid proposen que el corredor transmediterrani passi per Madrid per anar cap a França. Amb tota la resta, actuaran igual com els del ribot. Els del ribot ens prenen el pèl, ens enganyen i ens passen el ribot pel davant i pel darrere. Es gasten 36.000 milions d'euros en armament per a una guerra, amb l'excusa de la democràcia i que el final és la mort i desgràcia de molta gent. Aquí permeten la mateixa fi amb les retallades sanitàries. En les properes eleccions, l'únic vot útil és el d'esquerra o centre esquerra, republicà i independent. Són els únics que defensen la transparència i el control de tots els càrrecs amb els seus sous, la fi de les retallades i la defensa dels drets dels més dèbils i dels indignats. És urgent la coalició dels partits d'esquerra, republicans i independents.

L'illa del far

maria àngels pagès calvet. ventalló.

Aquest és el nom de la sèrie d'animació que va estrenar Super3 el dissabte passat. El que crida l'atenció són els dibuixos de la veterana il·lustradora Pilarín Bayés. La seva trajectòria ens és ben coneguda. Premi Serra d'Or, creu de Sant Jordi i fa poc amb motiu dels seus 70 anys, se li va lliurar la medalla d'or de la ciutat de Vic, la màxima condecoració que atorga l'Ajuntament.

Per ella veure els seus ninots a la televisió ha estat un repte molt engrescador. Era una assignatura pendent que per fi s'ha materialitzat amb l'ajut del guió de la seva filla, Marga Sala. Sempre els nens han estat el seu públic preferit.

Els protagonistes de la sèrie són la Dana, una nena de ciutat que va a parar a la meravellosa illa del far, fent un viatge màgic per trobar-se amb la natura; en Mico, un gos d'atura que l'acompanya, i la Dromi, un far robot que hi ha en aquest paradís natural.

Com és de suposar els nens es divertiran molt amb les aventures de la Dana, els dibuixos animats han de tenir un contingut lúdic, el seu objectiu és fer-ho passar bé, però al mateix temps –i això crec que és molt interessant– poden aportar un contingut extra, el pedagògic. En aquest cas la intenció és ajudar i reforçar la transmissió de valors, com l'amistat, l'obediència, l'autoestima, el diàleg, l'ordre, la diversitat... i sobretot el respecte a la natura, als animals... en definitiva fer créixer les persones.

Iniciatives com aquestes són d'agrair. Ara per ara la primera entrega de tretze episodis estarà en pantalla cada dissabte a la tarda perquè els nens en puguin gaudir i al mateix temps aprendre quelcom.

Benvolgut veí desaparagats de Sant Joan de Mollet

MARTA TUGAS PRATS. SANT JOAN DE MOLLET.

No sé qui ets, ni vull saber-ho, et vull continuar saludant pel carrer, fer petar la xerrada sense males cares, però voldria que per un moment reflexionis i que els remordiments et deixin una nit sense dormir.

Fa 20 anys que visc al poble i al llarg d'aquest temps he tingut alguns gats, tots han mort atropellats per un cotxe o bé per ferides d'un gos, però sempre ha estat un accident, mai ha sigut intencionat com aquesta vegada.

Ara actualment tinc un gat ros de 9,5 anys i pesa uns 6 quilos, suposo que ja el recordes. És un gat que surt molt al carrer, que volta pels patis dels veïns però que diria que no fa gaires destrosses; si te n'ha fet alguna et

demano mil disculpes, no se m'ha queixat ningú.

Ara bé, t'has parat a pensar el que vas fer el dia 19 de setembre al migdia? vas pensar que potser en comptes de ser el gat d'un veí podria ser el gat o algun altre animal del teu fill, nebot, nét...? Un gat s'espanta de seguida, si et molesta fes-li un ensurt, tira-li una pedra..., però no el disparis que no és una diana. Com vas poder tenir la sang freda. Si tens ganes de practicar i no tens diana agafa una llauna..., però no un animal. Es podia haver creuat una persona pel mig en aquell moment i llavors què hauria sigut pitjor?

No et parlo de la indignació i impotència de com em sento ni tampoc del desgavell econòmic que m'has provocat, ja que portar el gat al veterinari per una visita que no és rutinària no és gratuït i si el tenen en observació ja t'ho pots imaginar.

Però no hi tornis, els humans som persones i hem d'actuar com a tals i no com a animals d'instints. Perquè ho sàpigues, està prohibit disparar els animals. Aquesta escopeta que tens malauradament no cal tenir-la censada, ja me n'he informat.

Però et vull recomanar que cada vegada que toquis la teva escopeta i posis el balí, ho facis amb el cap, amb seny, i que sigui per hobby amb una diana autoritzada.

El gat està molt dèbil, encara és molt recent per poder dictaminar com acabarà, en principi se'n sortirà, però ja ho podràs saber si el veus més voltant, o si t'has sortit amb la teva.

Carta oberta al Sr. Carles Puigdemont
marta latorre enviz. girona.

Benvolgut alcalde, sóc, com ja sap, una veïna del Barri Vell de Girona, que comparteix veïnatge amb el Museu del Call. Des de fa més de vuit anys, fent ús de la meva llibertat d'expressió onejen al meu balcó dues banderes palestines, amb les quals vull mostrar la meva solidaritat amb el poble d'aquell país. Bé, vinc suportant constants robatoris d'aquestes banderes, és a dir veig violentat el meu domicili i vulnerats els meus drets constitucionals. Ni cal dir que entenc perfectament que a molts visitans sionistes els molesti, fins i tot que ells no respectin la propietat privada i vulnerin drets democràtics. Al cap i a la fi és la seva pràctica habitual. Ara bé, se'm fa més difícil comprendre que això passi amb la complicitat i la cooperació necessària de les Institucions democràtiques del meu poble. I dic complicitats perquè aquests patètics comportaments es produeixen des del balcó del Museu, és a dir sense que els responsables hagin instrumentat mesures per evitar-ho. No oblidem que és un delicte estirar una bandera de dintre casa meva. Com pot entendre he intentat de totes les maneres legals possibles solucionar el problema. No me'n vaig sortir amb l'anterior Govern de la Ciutat. Ara, m'adresco públicament a vostè perquè li suposo sensibilitat democràtica i un major respecte de la llei. No em decebi.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2011/09/25/cartes/517632.html?utm_source=rss